

SCHEDIASMA EPITHALAMION, In honorem Nuptiarum lectiſ. Iuuenis
MATTHAEI MVLLERI, ciuilis prudentiae candati; ac Lepidiſ. Virginis
ANNAE, ... Dn. ANDR. SEIFARDI Filiae; feliciter celebrandarum in
Salinis Sax. ad diem 22. M. IIXbris

Lipsiae

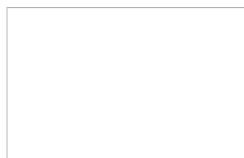
Siglicius, Johann

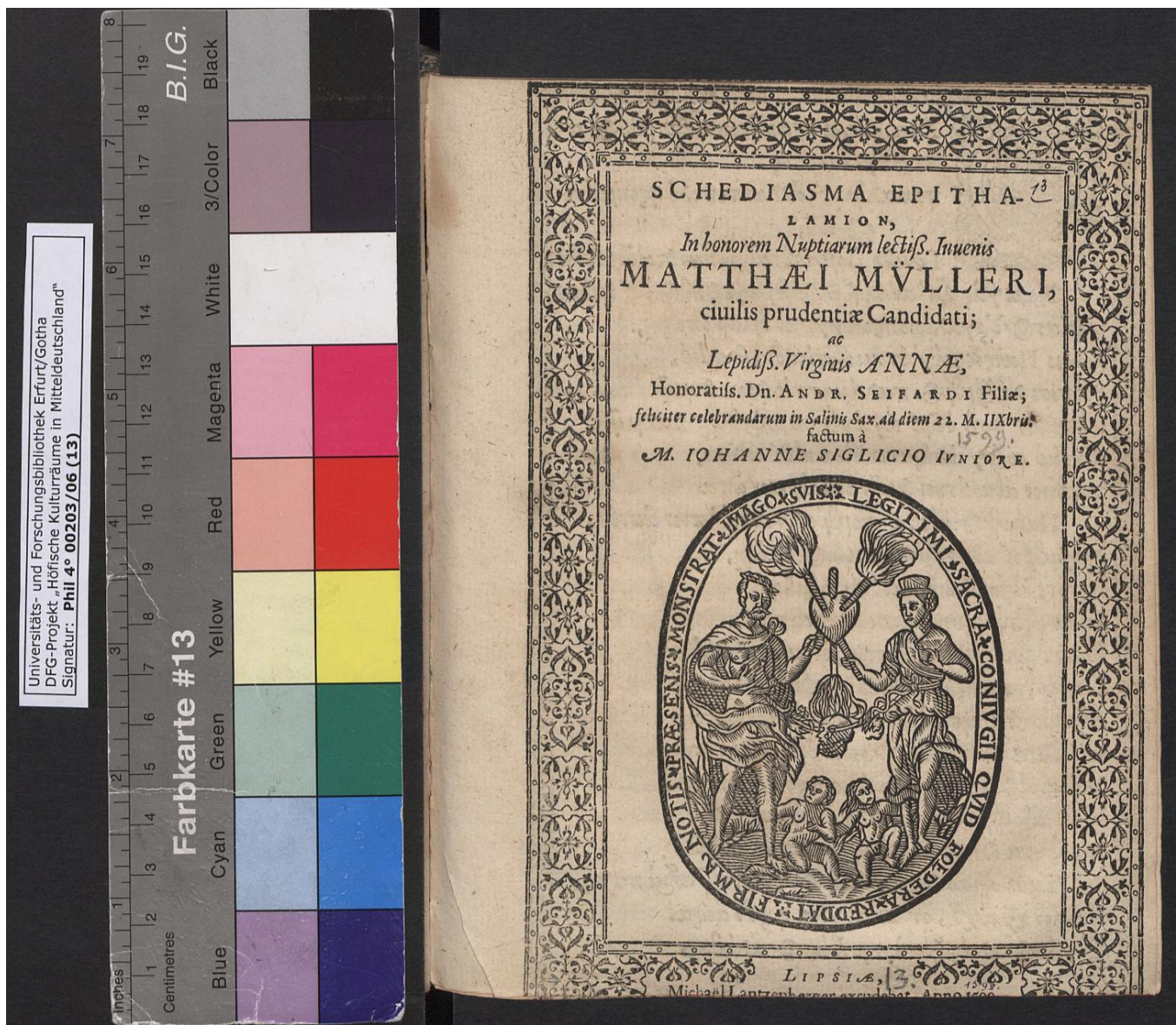
Phil 4° 00203/06 (13)

https://dhb.thulb.uni-jena.de/receive/ufb_cbu_00007463

urn:nbn:de:urmel-f0189bd1-162c-4f4f-b7b8-abeca3d08aa92-00006828-19

Lizenz: <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>

urn:nbn:de:urmel-f0189bd1-162c-4f4f-b7b8-abeca3d08aa92-00006828-19

SCHEDIASMA EPITHA-¹³
 LAMION,
In honorem Nuptiarum lectiss. Inuenis
MATTHÆI MÜLLERI,
 ciuilis prudentiæ Candidati;
 ac
Lepidiss. Virginis ANNÆ,
 Honoratiss. Dn. ANDR. SEIFARDI Filiæ;
feliciter celebrandarum in Salinis Sax. ad diem 22. M. IIXbris.
 factum à
 1599.
M. IOHANNE SIGLICIO IUNIORE.

LIPSIÆ, 13.

Michael Lantzenberger excudebat. Anno 1599.

urn:nbn:de:urmel-f0189bd1-162c-4f4f-b7b8-abeca3d08aa92-00006828-25

Σ τὸ μέγα πρᾶπίδεσι κεκασμῆντο ἀ-
γλαὸν ἦτορ
πευκαλίμησ', ἄλλων τε πολὺ φρονιμώτε-
ρ' ἐστί,

Γάμβρ' ἰνομαστόταί', ἠϊθέων θεοδδὲς αἰώλει!

Νυνὶ γάρ, οὗτ' αὖ ἐκηβόλοισι γαγεφοῖσιν ἐφ' ἡμέας
χείματ' ἀγαλέοιο προάγγελον ἡμαρ ὀπώρης,
αἰδοῖο Πατρὸς μέγ' ἐτοιμοτάτῃ διαβεβλήν,
θέσπισι λαζόμηντο παλάμησιν εὐφρονι θυμῷ
ὑψιεφές ποτὶ δῶμ' ἀγάγης γαμψώνυχι παλμῷ
δύκτῳ σύζυγ' ἐπήρατον ἦθεα κέδν' εἰδῆαν,
παρθένον ἀθανάτησι θεαῖς ἐναλίγκιον ὦπα.

Παῖνυχοι δὲ λιλαιομῆντο γλυκεῖ ὕπνον αἰωτέϊν,
δέχομῆνοί τ' ἀνιερθῶντι χειμῶντο ἐν ὥρῃ,
ὁππότε ἡερίης φωνῆς θεοδινεῖ βόμβῳ
γαῖαν Ἰππύχουσι πεπνείοντες αἵηται,
ἡμισυ τ' ψυχῆς, τριπόθητο, ἐθήμονι ταρσῶ
ὁ σκίοφς ὅτε κῶντο ἀνέσθραμε γείτοντο ὄρφνης,
δύθαλέον θαλίσσῃ ὁμὸν λέχοντο εἰσαναβάσα,
σπύδαστα κλισίῳδε φιλομμεδδὲς Αφροδίτης,
θερμανέει φλεγέθεσσα θυώδεα προσκεφάλαια,
ἐνδοθι αἰθομῆροιο πυρὸς φλογὶ φεδομῆρηφι
θάλψασα δένοντο ἢ φίλῃ καὶ μυελὸν ἀνδρός.

Τιὴν δ' αὖ θερμανόμηντο φλογεσσῶν πύρσῳ,
δύκηλον κτ' ὑψὺ, ὅτ' αὖ αὐχένα κυρτὸν αἰείρας
ὄξυ μέλ' ἀκλᾶγξεν ἐγγεσιβόητο ἀλέκλωρ,

ἄγχι

ἀγχι γῶν κεφαλῇ, μάλα μαλθακὰ κωτιλλέσης
κευδῆς ἀλόχε φοινισομένησι παρειαῖς,
χείλεσ' ἐρρυθίεσιν ἀμοιβαδὶς ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ
ὕδλαις μέλιτ' ὅ γλυκίῳ ποπυσμὸν ἀέρσεις,
χεῶν μιν αἰμυλίοις τε λόγοις κρυφίοις τ' ἑαρισμοῖς.

ὦ Πόποι! ὡς ὁμάλ' ἐν σρωμνῇσι ζέσιν ἔρωτες!
ὡς πένετ' ἐν νυμφῶνι Κύπρις μαλὰ πολλὰ καμῆσα
ἀσβέσας φλόγας, ἀκάματον μὲν ὅτ' Ἡφαίστιο!

Εὖγε σέο γνώμης, σέ' ἀμείνον' οὖνε μνηστῆς,
ὃ κέντρεισιν ἐλαυνάμεν πλερόεντ' ἔρωτ'!
Νυμφίε, ἡδυτέρων περικυδέεσθε πάντων,
κῆς φίλον ἐννεσίησι πολυφραδέεσσι τεθελός.

Τῷ παιδιόθεν πάντως δύνμιν' ἔηδα,
ὅς διὰ νῆμα γαλήνιον Ἀπόλλων' αἶακτ',
κεφόντων ὑπάτοιο Διὸς Κρονίδας, Δύγαπας,
ἐννέα Πιερίδας, καλὰ θρέμματα Λητοῖδας
(ἄσπερ Μνημοσύνη τέκε πότνια, διὰ θεῶν,
Ζεὺς πάλαι νεφεληγερέτῃ Φιλότῃ μιγεῖσα)
ξυνώσας περὶ κῆρ φιλοσόφῳ τινὶ θεσμῷ
ἰθὺ, Καβαλίνης κρήνης ἀπο' αἰθοπα δίψαν
σθήσεας, Ἐλικῶνα μελιγῆεντ' ἀνέβηδα.

Τῷ παιδιόθεν λίλυ κεχάσθηκας ἅμ' ἡοῖ
φαινομένη χεῖρεσι διηνεκέεσιν ἐλίαςων
θεῖα θεορρήτοις κεχαργυρῖα θέσφατα βίβλοις,
διζόμενός τε πανῆμαρ αἰγυρέταο θεοῖο
(δύμαρέως ὅστις κρατερῇφι ποίησε βίηφιν

ἔρανον δρυτενῇ πολυχανδέα, χαλκοβατὲς δῶ,
 αἰθερίης ὅ,πιθῶκετο ἀμαιμάκετο βασιλέης,
 ἄστρα τε παμφανόωνθ', ἀκατ' αἰθέρα βεκολέονται,
 καὶ διὰν μήτρεαν, ἀπφρεσίω χθόνα, μήλων,
 ἡδὲ καὶ ὕγρα κέλδουθα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 ὅππῃσα τε ζαπληθέα κόσμῳ ὁ ἀγλαόμορφῳ,
 πανθόφινς ζαθέοιο σαφὲς μάλα δεῖγμα, κεχαυδῆ)
 τὸν λόγον ἡγεμονῆα φασφόρον ἀτραπιτοῖο,
 ἥτις ἀγὰ ὁσίαισιν ἐνὶ φρεσὶ πίσιω ἔχοντας
 ἀσερέεν ποτὶ δῶ μεθ' ὁμήγευεν ἔρασιώνων,
 ἔσομδρῶ ποτ' αἰῶνῳ ἀτέρμονῳ ἥλικα τιμῶ,
 δυντότατόν θ' ὅθι μακρὸν ἀνέσπερον ἀφθιτον ἡμαρ
 ὑψόθι τῆλε γένεσ' Ἰπὶ βηλῆ θεσπεσίῳ.

Τοῖο χάριν ταῖς παισὶ τετιμῆντο ἔξοχ' Αἰαίης,
 παισὶ κληματαῖσι, θεόφροσι, καλλιπαρήοις
 (ὥν περ Σαξονίδῳ πολυνύμον ἀμπλάκα γαίης
 ἐκτέτα) ξύμπαντας ἐπ' ἀνθρώπους ὀνομασόν
 ἐνόματο κλέετο ἡν, ὅπιθογόνοισι τ' ἀγνῆν)
 ἡνί! κτ' γνῶμῳ θαλερῶ ποίησας ἀκοιτῶ,
 πατρὸς εὐσπλαγχνοιο θεῶ μεγάλῳ ἐκῆλ
 πρῖστοις ἐν φαέεσσιν ἐνὸς θεῶ ἀφθίτα ζῶντο
 ἐνδοθι ἀκροτάτων κορυφῶν νιφόεντο Οὐλύμπῃ,
 αἰδοῖ μελιχὴ μετὰ παρθενικῇσι πρῆπταν,
 ἀσράπησαν εὐπρῆπέεσι Σαληίδα Νύμφῳ
 ἔξοχα θεσπεσίῳσιν ὅλῳ ἀρετῆσιν ὀπωπῶ,
 ἥσπερ ἀπὸ γλώσσης μέλιτο γλυκίων ρέει αὐδῇ

ἔτῳς

ἔτως ἠγαθέω λιγέας' ἔπεσ' ἔσεφε μορφῇ
παντοκράτωρ ὁ Θεὸς πανυπέρτατα δώματα ναίων,
τεχνήμων κόσμος δυνατώτατος ἀγλαομήρης.

Αὕτη παγγυρέται Πατρὸς φόβον ἐντὸς ἔργῳ,
τῆς ἐπ' ἀληθείης ἐς αἰῶνα νῆμα τέτυκτο,
ἧς ἔξυμπαντες ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα
καὶ πᾶσαι κελύβες ἀγαθῶν καὶ φρεῖά τε μακρὰ
συνεχὲς ὀλβιοδαιμονίης περιλύσιν ἀπάσης.

Αὕτη ἐνὶ φρεσὶν οἶδε σάφ' αὐτῆς ἔργα κομίζειν,
ἠδὲ μὲν ἀσπίδος πολυδαίδαλον ἰσὺν ὑφαίνειν
σήσαο' ἠλακάτῳ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γυναικῶν.

Ταύτῃ ἄγαν παρὲς κῆρι, καθὼς θέμις ἐστὶ, μέμηλεν
ἰθείησι δίκαις πινυτῶς τολυπιδέμευ οἶκον,
οἶκόν τ' οὖν θέλξ, καὶ ἐπαινετ' ὀνειράτα δόξα.

Ταύτῳ λαμπομήρων ζαθέοισ' ἀρετῇσι τοκήων
δύτεκνῃ τε θαλῆα γαμήλιον ἤρσεν δυνή,
οἳ τ' ἐφ' Ἀλῆσιν αἰμνήσας τετυχήκασιν δόξης
μέσφρα Σάλης αὖ ὕδωρ καλλιρροὸν ἐλλείψαιτο.

Τρεῖς μάκαρ' ἐν τετρακίσει, πέπον φίλε, Νυμφί' ἀγαυέ,
σῆς ὅπῃ φρεβόμηνε φρεσὶ θυμὸν ἀγνώσθ', ἐτύχθης,
κέρως ὅς τοίλωδε, θεῶν ἰότητι, λέλογχας
Πατρὸς ἐπεραλίοιο φίλος δωτῆρ' ἐάων,
παντοίησ' ἀρεταῖς κομόωσαν ἀειπρεπέεσσι,
θῆλυ ἔχον μεγαλῶνυμον δῖχον, ἀνὰ πολίεθρον
Ἀλῆς Σαξονίδ' καθ' ὅλῳ Αλεμανίδα γαῖαν
ξυμπαίντων σομάτεσσιν βοώμενον ἔνθα καὶ ἔνθα,

ἔπε' ἰδὲ κλέθ' ἐδλὸν αἰθαλὲς ἔποτ' ὀλεῖται,
εἰσόκεν ἠελύχεια φανῇ δροσερῇσι βολαῖσιν
ὑψόθ', αἰστανδρῇ λεχέων Τιθωνῆ ἀγανῆ,
πορφυρέας τε γράφιστα πέτραις χερσὶ θρηγνῶ ἡώς.

Χαίρετον δὲ τιγάμω παρ' ὁμόζυγε χαίρετον ἡμέων,
Κύπριδ' ἀφρογυῖς κλυτὰ θρέμματα παμφανοώσης,
ζῶσεν ἂ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθηνῆ.

Χαίρετέ μοι λάεσ' ἐναρίθμιοι διγυρέεσιν,
ἀντίτυπον μίμημα φεισερέων νεαράων.

Ἴφ' ὀνήμερέων δ' ὑπολαύετ' εὐκτοταταίων·
ἢ γ' ὅτ' ἀνάζηθ' ἰδ' ὅτε σιείων) ἀγυαί,
ὅπως ταν ἡμεῖα νύκτα λιπείσκιον ἡμαρ ἱκῆται,
ἀλλήλῃς χλοάσαι περσώπασιν ἀγκὰς ἔχοντες
κύσατε, ἀμφαγαπάτε, θεόςδοτ' εἰσὶν αὐτμή
ἐν σήθεσφι μνήη καὶ σφῶν φίλα γένατ' ὀρώρη.

Ερνεε σιῶδ' ἐν ἔσον ὁμοσέργω τινὶ θεσμῶ,
ὦ δεσμοῖσιν, ὑπ', ἀρραγέεσι δεδέντε, Θεοῖο!
τῇ κεφαλῇ κεφαλῷ σόματι σόμα χεῖλει χεῖλ' ἔχῃ
ζύξατον· ὡς ἐνταῦθα πνέει μελιηδέα τέρεψις!
πολλὰ τ' δ' αἰνέσσει μελιφλόγγοισιν αἰοδαῖς
Πιερίδων ἀρόται, ἀερεῖσί τ' ἐς ἔρανὸν ἄχαις,
μέσφ' αὖ τείρεα καλὰ κατ' ἀντυγα βεκολέωντο.

Παμβασιλεύς ὁ Πατὴρ ὑψίζυγ' αἰθέρι ναίων,
ἀσερέσιν αἰθορμύροισ' ἐπ' ἀνακτορείοιο διαυγῆς
οἰηκας κατέχων πανακῆράτα σιῆπιδά τε νωμῶν,
ὑμέας δ' ὅσῳ ζοῖτ' χάριν καθύπεθεν ὀπάζων,
αἰπένων αἰγλήεντ' ἀπ' ἐλὶμποιο καρλῶων, θεσπε-

θεσπεσίῳ νύκτας τε καὶ ἡμέατα σωσιάνειραν,
σφῶν ὅτιεν θυμῆρες ἐπικρήνειεν ἐέλδωρ,
σφῶν τ' ἐπὶ ζώντοιν καὶ ἐπὶ χθονὶ δεσπομόιοι
δύσαθ' Ὀδύσει, ὄλβον τε καὶ ὄλβια δόιν,
εἰσόκεν ἐκ ρεθέων πεποτημένον ἐς Διὸς αὔρας
πνύμε' ὑπο μητιέτης ὁ Θεὸς δέξαιτ' μεμαρπώς.

Αὐτοφύτοιο Θεῷ Πατρὸς ἀφθιτοῦ υἱὸς Ἰησῆς,
τὴν φύσιν ἡγαθέῳ ὃς σύζυγα Σαρκὶ σωῆψε
σωτῆς ψυχάων φύτλης μερμηρίδ' οὐκτός,
εἰσέλιτ' ἰθυῶν πάσης οἰήια σαρκός,
ἥπι' ἀντιάσειε γαλιλιέωνι προσώπῳ
βελῶν σφωϊτέρησι, κακὰς δ' ἄπο κῆρας ἀλάλκοι,
μέρμερ' ἀεργηλοῖσιν ἅπαντα ἰάλλοι ἀκαύθαις,
σινε' ἀνοσήτοισιν ἐπιτρέψειε θυέλλαις,
Ἄττι δ' ἐλομήνῳ, ἅμα καὶ δασυλῆτιν Ἐρυννῷ
σφῶν ἀπάγῃ φθισιόεας, ἐς ἣν φυγὴν τετραπύα,
χωμόν' φρεσ' ἀφαν βροτῆς πολυηχέ' ὀρμη
βάλλοι ἐς δὺρῶντα δόμον κρυερῷ Ἀΐδαο.

Πνύμα Θεοῦ ἱερεγόν ἀειζώοιο κρεόντων,
(ὃ παρῆσι Πατὴρ ἀκίχητο, ἰδ' υἱὸς ἀμύμων,
ἐξαγαγόν παρ' ὀφώσδ', ἀνδρῶν τε θαλῆαν ἀλοιφῷ
δαίλοισι ἀλφειτ' ἔδρασι βροτοῖς, πόλλ' ἀγλαὰ δῶρα,
ἀτρεκέλης ὀχετηγὸν εὐφροσύνης (θεοῖς)
σφωϊτέρησιν ἐνὶ καρδίαις μέγα φέγγ' ἀνάπτοι
ὀκρεοῖς, πάντων νοερόν φά' ὑψιβεβητός·
δοίη σφῶιν, ἔχοντας ὁμόφρονα θυμὸν ἐνεγκεῖν

ἀλλή-

ἀλλήλοιν ἐπήρα φιλοφροσυνῇσι νόοιο,
μέσφ' αὖ ἔλοι τ' χρέε' θανέειν καὶ πότμον ἐπισπῆν.

Παυώμεθα μέλεις. Οἱ δέειλον ἡμαρ ἐπάξας
μώνυχας ἥελι' ποτὶ τὸν ζόφον ἔτραπεν ἵππας,
καὶ ἐς ὅπ' χθον' ἐπὶ κνέφας ἦλθεν ἐθήμονι ταρσῶ,
σφῶν λέχ' ἀντιοώμῳ' ἀελλήενι πεδίλῳ,
ὦ δὺκταιοτάτω νεοθηλέε Κύπριδ' ἔρνη!
σπύδεται (αἶα' κ' μοῖραν) ἀρόμυθρα καὶ δὲ φυτὸν
εἰς ἔτ' ἔξ' ἔτε' πολυφίλτατ' ἐπήρατα τέκνα,
παμπολλ', ἱμερόεντ' ἀθύρματα τερπνὰ γάμοιο,
λυορέης ἀγαθῶν μάλ' ἀειφραδὲ' ἄσρα τοκῆων·
σπύδεται (αἶα' κ' μοῖραν) ἀρίκλειτον γυνεάων
σφωϊτέρῳ γυναιότατοις βλαστήμασ' ἀέξειν,
κάλλ' ἀπειρέσιον τελέθσαν πατρίδ' αἴης,
δύχωλιν καὶ κύν' ἐπεσσομύθοισι βροτοῖσιν,
ἀνδράσιν ἀλφειῇσιν ἐχέφροσ' ἀρηιφάτοις τε,
ἔρνεσι Ζηνὸς, ἐναλίοιο Ἀρη' ἰδ' ὄζοις,
ταῖς τε ποθεινοτάταις θαλέθσαν εὐπραγίῃσιν
ἕως ἔθ' ὕδαρ τε ῥέει καὶ δένδρεα μακρὰ τέθηλε.

Τ Ε Λ Ο Σ .

